ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

2. října 2008 *

Ve věci C-144/07 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 11. března 2007,

K-Swiss Inc., se sídlem ve West Lake Village (Spojené státy), zastoupená H. E. Hübnerem, advocate,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený O. Mondéjar Ortuñem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (zpravodaj) a P. Kūris, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. dubna 2008,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. května 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost K-Swiss Inc. (dále jen „K-Swiss“) domáhá zrušení usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. prosince 2006, K-Swiss v. OHIM (Souběžné pruhy na botě) (T-14/06, dále jen

„napadené usnesení“), kterým Soud prvního stupně Evropských společenství prohlásil za nepřípustnou její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 26. září 2005 (věc R 1109/2004-1, dále jen „sporné rozhodnutí“) týkajícího se zápisu ochranné známky, kterou představuje pět souběžných pruhů umístěných na boční části vyobrazení boty, jako ochranné známky Společenství.

Právní rámec

2 Podle čl. 63 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) se žaloba proti rozhodnutím odvolacích senátů OHIM musí podat Soudu ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího senátu.

3 Podle čl. 102 odst. 2 jednacího řádu Soudu se procesní lhůty prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

4 Pravidlo 61 odst. 1 a 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění

nařízení Komise (ES) č. 1041/2005 ze dne 29. června 2005 (Úř. věst. L 172, s. 4, dále jen „nařízení č. 2868/95“), stanoví:

„1. V řízení před [OHIM] se sdělení [OHIM] doručují zasláním originálu, jeho neověřené kopie nebo dokumentu vytištěného počítačem v souladu s pravidlem 55 nebo, pokud jde o dokumenty vyhotovené účastníky samotnými, druhopisu nebo neověřené kopie.

2. Doručování se provádí:

a) poštou podle pravidla 62;

b) předáním podle pravidla 63;

c) uložením v poštovní přihrádce [OHIM] podle pravidla 64;

d) faxem a jinými technickými komunikačními prostředky podle pravidla 65;

e) veřejným oznámením podle pravidla 66.“

5 Pravidlo 62 odst. 1 a 3 nařízení č. 2868/95 stanoví:

„1. Rozhodnutí, od kterých běží lhůta pro podání odvolání, předvolání a jiné dokumenty určené prezidentem [OHIM], se doručují doporučeným dopisem s doručenkou. Všechna ostatní sdělení se zasílají obyčejným dopisem.

[…]

3. Provádí-li se doručení doporučeným dopisem s doručenkou nebo bez ní, považuje se za doručený adresátovi desátý den po odeslání, ledaže adresát nebyl zastižen nebo mu byl dopis doručen později. V případě jakéhokoli sporu je na [OHIM], aby doložil, že dopis došel svého určení nebo případně doložil den, kdy byl adresátovi doručen.“

6 Pravidlo 68 téhož nařízení konečně stanoví:

„Došel-li dokument adresátovi, avšak [OHIM] není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, považuje se dokument za doručený dnem, který stanovil [OHIM] jako den obdržení.“

Žaloba podaná k Soudu a napadené usnesení

7 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 16. ledna 2006 podala K-Swiss proti spornému rozhodnutí žalobu.

8 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu dne 3. dubna 2006 vznesl OHIM námitku nepřípustnosti v souladu s čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu.

9 Vzhledem k tomu, že Soud pokládal věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou, rozhodl napadeným usnesením o uvedeném návrhu, aniž by pokračoval v řízení, a žalobu podanou K-Swiss odmítl jako nepřípustnou.

10 V bodech 22 až 30 uvedeného usnesení Soud své rozhodnutí odůvodnil následujícím způsobem:

„22 Soud uvádí, že, jak tvrdí žalobkyně, doručení [sporného] rozhodnutí společností poskytující [expresní] poštovní služby, jakou je společnost DHL, není uvedeno mezi způsoby doručování stanovenými v pravidle 61 odst. 2 nařízení č. 2868/95. Krom toho je třeba konstatovat, že ani [OHIM], ani žalobkyně, která dokonce výslovně tvrdí, že dodání společností DHL nepředstavuje doručení poštou, netvrdí, že zásilka DHL doručená žalobkyni dne 28. října 2005 byla zaslána formou doporučeného dopisu, ani že ostatně společnost DHL je oprávněna provádět takové zásilky v Německu a nakonec ani že [sporné] rozhodnutí bylo mimoto doručeno žalobkyni jedním z jiných způsobů upravených v pravidle 61 odst. 2 nařízení č. 2868/95 a v pravidlech 62 až 66 téhož nařízení. V tomto ohledu je třeba ostatně uvést, že průvodní dopis zásilky DHL doručené žalobkyni žádným způsobem neuvádí, že se jedná o doporučený dopis, ale zdůrazňuje, že uvedená zásilka je ‚doručena výlučně prostřednictvím DHL'.

23 Z výše uvedeného vyplývá, že [sporné] rozhodnutí nebylo žalobkyni doručeno v souladu s požadavky vyplývajícími z použití pravidel 61 a 62 nařízení č. 2868/95.

24 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tato okolnost nemůže nicméně vést k závěru, že projednávaná žaloba byla podána ve lhůtě k tomu stanovené.

25 Je totiž třeba připomenout, že podle pravidla 68 nařízení č. 2868/95, nazvaného ‚Vady doručování', ‚[d]ošel-li dokument adresátovi, avšak [OHIM] není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, považuje se dokument za doručený dnem, který stanovil [OHIM] jako den obdržení'.

26 Toto ustanovení vykládané ve svém celku musí být chápáno v tom smyslu, že [OHIM] přiznává možnost stanovit datum, ke kterému dokument došel adresátovi, pokud není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, a že přiznává tomuto důkazu právní účinky řádného doručení [rozsudek Soudu ze dne 19. dubna 2005, Success Marketing v. OHIM – Chipita (PAN & CO), T-380/02 a T-128/03, Sb. rozh. s. II-1233, bod 64].

27 V projednávaném případě je přitom mezi účastníky řízení nesporné, že žalobkyně obdržela zásilku DHL dne 28. října 2005, jak ostatně potvrzuje průvodka uchovávaná v kanceláři odvolacích senátů.

28 Podle pravidla 68 nařízení č. 2868/95 se tak [sporné] rozhodnutí považuje za doručené žalobkyni dne 28. října 2005, takže domněnku stanovenou v pravidle 62 odst. 3 nařízení č. 2868/95 v projednávaném případě nelze použít. Toto je ostatně v souladu s pravidlem 70 odst. 2 nařízení č. 2868/95, podle kterého ‚[j]e-li touto skutečností doručení, považuje se za rozhodnou skutečnost přijetí doručovaného dokumentu, není-li stanoveno jinak'. Rovněž podle ustálené judikatury týkající se čl. 230 pátého pododstavce ES, v případě, kdy napadený akt byl oznámen adresátovi, lhůta pro podání žaloby začíná běžet dnem jeho obdržení uvedeným adresátem (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 29. května 1991, Bayer v. Komise, T-12/90, Recueil, s. II-219, bod 19, potvrzený v rámci kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 15. prosince 1994, Bayer v. Komise, C-195/91 P, Recueil, s. I-5619).

29 Za těchto podmínek je s přihlédnutím k tomu, že v souladu s čl. 63 odst. 5 nařízení č. 40/94 je žalobu třeba podat Soudu ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího senátu, prodloužené o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti na základě čl. 102 odst. 2 jednacího řádu, třeba konstatovat, že lhůta pro podání žaloby proti [spornému] rozhodnutí uplynula dne 9. ledna 2006.

30 Projednávaná žaloba, podaná dne 16. ledna 2006, je tedy podána po lhůtě k tomu stanovené a musí být odmítnuta jako nepřípustná."

Návrhová žádání účastníků řízení

11 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

12 OHIM navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný;

– uložil K-Swiss náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

13 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje jediný důvod vycházející z porušení pravidel 61, 62 a 68 nařízení č. 2868/95.

Argumentace účastníků řízení

14 Třebaže K-Swiss uznává, že jí sporné rozhodnutí bylo doručeno expresní zásilkou dopravenou společností DHL dne 28. října 2005, přesto se domnívá, že je třeba určit,

zda uvedené doručení má být považováno za doručení, které bylo provedeno doporučeným dopisem s doručenkou ve smyslu pravidla 62 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

15 V tomto ohledu navrhovatelka zdůrazňuje, že důkaz o doručení dokumentu poskytnutý takovým poskytovatelem expresní poštovní služby, jako je DHL, je z hlediska funkce, kterou plní, totožný s důkazem spjatým s doporučeným dopisem s doručenkou, přičemž jediný rozdíl spočívá v tom, že služba DHL nepředpokládá, že se doručenka vrací odesílateli.

16 K-Swiss rovněž uvádí, že OHIM změnil svou praxi týkající se doručování rozhodnutí odvolacích senátů a že z pokynu prezidia uvedených senátů ze dne 10. května 2006, určeného kanceláři OHIM, vyplývá, že v případě doručení těchto rozhodnutí poštou je toto doručení provedeno buď doporučeným dopisem, nebo kurýrní službou. Není přitom možné mít za to, že OHIM vědomě přijal praxi doručování, která je určena k tomu, aby způsobovala vady doručování ve smyslu pravidla 68 nařízení č. 2868/95.

17 I když OHIM navrhuje kasační opravný prostředek zamítnout, upřesňuje, že Soud nemohl použít pravidlo 68 nařízení č. 2868/95 z důvodu, že doručení expresní zásilkou nepředstavuje vadu doručování. Podle OHIM totiž doručování rozhodnutí odvolacích senátů tímto způsobem musí být pokládáno za doručování poštou v souladu s ustanoveními pravidla 62 tohoto nařízení.

18 Naproti tomu se OHIM domnívá, že domněnka obsažená v odstavci 3 uvedeného pravidla, podle něhož se má za to, že k doručení adresátovi poštou došlo desátý den po odeslání, může být vyvrácena v případě doložení skutečného data doručení. OHIM tudíž shledává, že v projednávaném případě lhůta pro podání žaloby proti spornému rozhodnutí uplynula dne 9. ledna 2006. V důsledku toho Soud dospěl k uspokojivému

řešení, když žalobu odmítl jako nepřípustnou, avšak nesprávně použil relevantní ustanovení nařízení č. 2868/95.

Závěry Soudního dvora

19 Je třeba uvést, že pravidlo 61 nařízení č. 2868/95, které obsahuje „obecná ustanovení v oblasti doručování“, vyjmenovává taxativně způsoby, kterými OHIM doručuje zejména svá rozhodnutí. V odstavci 2 tohoto pravidla je tak uvedeno, že doručování může být provedeno buď poštou, nebo předáním, uložením v poštovní přihrádce OHIM, faxem a jinými technickými komunikačními prostředky či veřejným oznámením.

20 Krom toho v případě doručování poštou z pravidla 62 odst. 1 uvedeného nařízení vyplývá, že pokud jde o takové rozhodnutí, od kterého běží lhůta, jako je sporné rozhodnutí, musí být toto doručení provedeno doporučeným dopisem s doručenkou.

21 V bodě 22 napadeného usnesení přitom Soud konstatoval, že účastníci řízení netvrdí, že expresní zásilka dopravená společností DHL a doručená navrhovatelce byla zaslána formou doporučeného dopisu ani že je tato společnost oprávněna provádět doporučené zásilky v Německu, a že průvodní dopis uvedené zásilky neuvádí, že se jedná o doporučený dopis, ale zdůrazňuje, že tato zásilka je „doručena výlučně prostřednictvím DHL“.

22 Soud z toho tudíž právem vyvodil, že takové doručení nepředstavuje „doručení doporučeným dopisem s doručenkou“ ve smyslu pravidla 62 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

23 Nicméně na rozdíl od toho, co uvádí OHIM, jestliže OHIM není schopen prokázat, že dokument byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, ale uvedený dokument došel adresátovi, z pravidla 68 nařízení č. 2868/95, které Soud oprávněně použil, vyplývá, že OHIM může prokázat datum tohoto obdržení a že se dokument považuje za doručený k tomuto datu.

24 Proto měl Soud správně za to, že žaloba podaná K-Swiss dne 16. ledna 2006 byla podána po lhůtě k tomu stanovené a musela být odmítnuta jako nepřípustná.

25 Soud totiž poté, co v bodě 27 napadeného usnesení uvedl, že mezi účastníky řízení je nesporné, že navrhovatelka expresní zásilku dopravenou DHL obdržela dne 28. října 2005, v bodě 29 tohoto usnesení konstatoval, že s ohledem na ustanovení svého jednacího řádu a na čl. 63 odst. 5 nařízení č. 40/94 lhůta pro podání žaloby proti spornému rozhodnutí uplynula dne 9. ledna 2006.

26 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

27 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) K-Swiss Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.